

ation, at for at leve op til de klare forventninger, der var skabt, har regeringen måttet sende et aktstykke i Finansudvalget for at leve op til de tilsagn og løfter, der var givet til medarbejdere. Vi spurgte skatteministeren, om man ikke har overvejet en sådan mulighed.

Kl. 14.35

Jacob Buksti (S):

Det er jo fuldstændig korrekt, som ministeren siger, at vi havde fornøjelsen af at diskutere det samme problem med skatteministeren i sidste uge ud fra den betragtning, at nogle af os mener, at de skattemæssige sider hører under skatteministeren.

Når ministeren i sit svar siger om medarbejderne – jeg tror, jeg skrev det ned – at de uforvarende og i god tro har modtaget disse diæter, må ministeren da kunne sige, at så skal de også holdes skadesløse. Men hvis det er sådan, at de undersøgelser, man er i gang med, resulterer i, at man må konstatere, at de ikke var i god tro, eller at det ikke var uforvarende, er det da en anden problemstilling.

Den rapport, som ministeren og Banestyrelsen er kommet med, påviser ganske klart, at en lang række medarbejdere, som der nu indledes tjenstilige undersøgelser mod, har fået udbetalt disse godtgørelser i strid med gældende regler. Jamen hvordan skal medarbejderne konstatere, at det er tilfældet? Ministeren må da kunne give et tilsagn om, at i de tilfælde, hvor de har fået dem uforvarende og i god tro, bliver de holdt skadesløse, f.eks. med den model, som hr. Ole Stavad skitserer.

Trafikministeren (Flemming Hansen):

Spørgsmålet koncentrerer sig om beskatning af medarbejderne for godtgørelser, som er modtaget i god tro, hvis det er arbejdsgiverens fejl, men man må være opmærksom på, at vurdering af medarbejdernes situation kræver besvarelse af to spørgsmål.

Det første spørgsmål går på, om de udbetalte beløb er skattepligtige eller ej. Det spørgsmål er ligningsmyndighederne ved at besvare i øjeblikket, og derfor kan jeg ikke besvare det nu. Men hvis svaret er bekræftende, følger næste spørgsmål: Har de medarbejdere, der får en udvidet skattepligt, handlet uforvarende og i god tro? Det kan vi først afgøre, når vi ser de konkrete sager efter ligningsmyndighedernes afgørelse. Til lad mig at illustrere problemet med et eksempel

fra Banestyrelsens interne undersøgelse, som skatteministeren også fremdrog i sidste uge:

Det er en væsentlig forudsætning for udbetaling af skattefri rejsegodtgørelse, at medarbejderne af arbejdsgiveren er påført erhvervsmæssige udgifter eksempelvis til overnatning. Overnatning ude skal faktisk være sket, ellers er der ingen merudgifter. Det er en enkel og logisk betingelse, og medarbejderen må vide, om den er opfyldt eller ej. Alligevel er der medarbejdere, der har ladet sig udbetale skattefri logigodtgørelse i situationer, hvor det i redegørelsen betegnes som usædvanligt, at overnatning ude har fundet sted, når medarbejderen f.eks. har boet mindre end 15 minutter fra arbejdsstedet og har haft en normal arbejdstid på 8 timer, og som endnu mindre sandsynligt i weekenden, hvor de pågældende har holdt fri.

Arne Toft (S):

Jeg prøver igen at spørge trafikministeren: Hvad er grunden til, at medarbejderne i Banestyrelsen bedømmes ud fra ligningsloven og ikke tjenestemandsløven, når de er tjenestemænd?

Så vil jeg også godt henvise til en afgørelse, der er truffet i Lyngby-Taarbæk Kommunes skattevæsen, hvor en af de berørte medarbejdere fra Banestyrelsen har fået medhold. Mit spørgsmål er: Hvorfor kan domsafsigelsen her ikke danne præcedens for de øvrige medarbejdere? Vi skal huske, som ministeren også siger, at der er mange, der nu er ramt meget hårdt økonomisk og lever i uvished, og jeg synes ikke, vi kan leve med, at man bedømmer medarbejdere forskelligt.

Jacob Buksti (S):

Det er jo helt naturligt, at ministeren bruger næsten de samme henvisninger, som skatteministeren gjorde, men derfor må ministeren jo også forvente, at han får det samme opfølgende spørgsmål:

Mener ministeren, at det har nogen vægt i forbindelse med at afgøre spørgsmålet, hvorvidt det er uforvarende og i god tro, hvis det er sådan, at der er tale om en praksis, der har stået på i mange, mange år, sådan som det er blevet blotlagt? Er det simpelt hen sådan, som jeg også konstaterede sidste gang, at man først kommer og stopper en masse penge ned i halsen på folk og derefter beder dem om at kaste det hele op igen? Mener ministeren, at hvis det er sådan, at det er en praksis, som har stået på og derfor er præcedensskabende, at medarbejderne skal